

Waarom is onbeperkt spelen zo belangrijk?

Feiten en achtergronden over handicaps en het belang van spelen

Er zijn 109.000 tot 129.000 kinderen met een handicap in Nederland

Bron: Verweij Jonker Instituut, [‘Kinderen met een handicap in Tel’](#) (2016)

Dit is een voorzichtige telling; het aantal ligt waarschijnlijk hoger. Veel van deze kinderen spelen, leren en sporten bij speciale scholen en clubs. Ze ontmoeten daardoor nauwelijks leeftijdgenoten zonder beperking.

9 op de 10 speelplekken is niet toegankelijk voor kinderen met een handicap

Schatting op basis van cijfers van branchevereniging NUSO en de Speeltuinbende

Speelplekken in de buurt zijn belangrijk voor kinderen met een handicap om leeftijdgenootjes te ontmoeten. Zeker als zij naar een speciaal onderwijs gaan. Maar veruit de meeste speelplekken zijn slecht toegankelijk.

85% van de kinderen in het speciaal onderwijs heeft geen vrienden in de buurt

Bron: Ieder[in], [‘School en Vriendschappen’](#) (2018)

Zo’n 68.000 kinderen met een handicap gaan naar speciaal onderwijs, vaak een school ver van huis. (En nog eens 10.000 kinderen gaan helemaal niet naar school.) Zij ontmoeten nauwelijks kinderen in de buurt. Dat leidt tot veel gevoelens van eenzaamheid.

Participatie kinderen met handicap was in 70 jaar nog nooit zo slecht

Bron: Dr. P.W. van Trigt en drs. E. Pollaert, [‘Van internaat naar inclusie?’](#) (2020)

De afgelopen 70 jaar is de zorg verbeterd en is er steeds meer aandacht voor inclusie. Maar door alle ‘speciale’ voorzieningen leven kinderen met een handicap steeds meer gescheiden van leeftijdgenoten zonder handicap. Ze horen er steeds minder bij.

62% van de mensen met een beperking is eenzaam.

Bron: Movisie, [‘Wat werkt bij eenzaamheid’](#) (2016)

Eenzaamheid begint vaak al op jonge leeftijd. Kinderen met een handicap hebben vaak geen toegang tot de plekken waar andere kinderen elkaar ontmoeten, zoals de speeltuin. Daardoor komen kinderen met en zonder handicap nauwelijks met elkaar in contact en wordt het nooit vanzelfsprekend om samen te leven.

“Wat kunnen we doen om negatieve gevoelens over handicaps kwijt te raken, en een positief gevoel te krijgen bij álle mensen, met of zonder handicap? Uit studies blijkt: trek met elkaar op, vanaf het begin van het leven, met iedereen, met en zonder beperking. Dan krijg je dat invoelend vermogen voor iedereen. En dat negatieve gevoel over handicaps verdwijnt. Ik vind dat geweldig nieuws!”

Prof. dr. Erik Scherder, hoogleraar Neuropsychologie

Lees ook de verhalen van kinderen met een handicap

Waarom is het zo belangrijk dat kinderen met en zonder beperking samen kunnen spelen? Niemand die dat beter kan vertellen dan de kinderen met een beperking zelf. Stichting het Gehandicapte Kind verzamelde een aantal verhalen van deze kinderen en hun ouders:

Jayden

Jayden is 8 en hij voelt zich eenzaam. Door zijn handicap wordt hij vaak afgewezen door de kinderen in de buurt. "Elke keer als ik met Jayden ga wandelen, probeer ik weer een route te bedenken om die speelplekken te ontwijken", vertelt zijn moeder Samantha. "Omdat ik zie dat het hem verdriet doet dat hij niet mee kan spelen." [Lees het verhaal van Jayden](#)

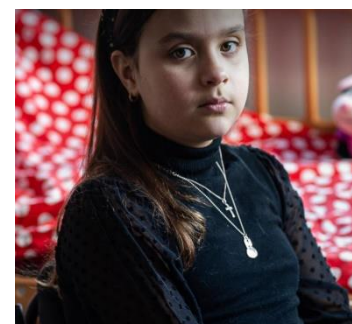

Rosa

Rosa is een vrolijk meisje van zeven jaar. Ze doet niets liever dan spelen met andere kinderen. Maar doordat de speeltuinen in haar buurt niet toegankelijk zijn voor haar rolstoel, speelt ze vaak thuis in haar eentje met haar poppen. "We willen heel graag een speeltuin in de buurt die aangepast is", vertelt haar moeder Ingrid. "Zodat Rosa gewoon mee kan doen." [Lees het verhaal van Rosa](#)

Pauline

Pauline (10) zit in een rolstoel. Via school heeft ze vriendinnetjes in de buurt. Maar toen de school tijdens de lockdown dicht was, zag ze die veel minder. Daardoor voelde ze zich vaker eenzaam. "Na schooltijd spelen kinderen wel met elkaar, dan gaan ze skeeleren of naar de speeltuin. Maar dan vragen ze mij niet mee." [Lees het verhaal van Pauline](#)

Sijtje

Doordat Sijtje (11) veel te vroeg geboren is, heeft ze een ontwikkelingsachterstand. Door haar handicap kan ze sociaal en emotioneel niet meekomen met leeftijdsgenootjes. Net als elk meisje van 11 zou ze het liefst gezellig op pad gaan en kletsen met vriendinnetjes. Maar die vriendinnetjes heeft ze niet. [Lees het verhaal van Sijtje](#)